

TANÚSÁG

A Nagymarosi Egyházközség Hírlevele

▶ Indulj és menj!

Kereszttségünknel fogva prófétai küldetésünk van! Aki már tudja a Miatyánkot, már van üzenete a többi ember számára. A ma keresztény emberéből leginkább ez a küldetés- és felelősségtudat hiányzik. Isten felkentjei vagyunk, a keresztelekor megérintett annak a szent krizmának a cseppje, amellyel korábban prófétákat kentek fel. Prófétai küldetés a miénk. Nehezen hisszük el, s nehezen engedelmességek nekik, de ez régen is így volt.

Mózes az égő csipkebokorról szóló jelenetben négy-szer keres kifogást, hogy miért ne őt küldje Isten (Kiv 3,7- 17), végül, mikor már nem talál kibúvót, azt mondja: „Bocsáss meg Uram, de küldj, akit akarsz.” Vagyis valaki mást. Mi is hasonlók vagyunk Mózeshez. Ezer és ezer kibúvót keresünk, hogy miért nem vagyunk alkalmasak a próféta-ságra. Tele vagyunk kifogással: „*ott a családom, mit fognak majd szólani..., nem akarom ezt az egész hitet túlzásba vinni..., a munkahe-lyemen biztosan furcsán néznek majd rám..., nem nekem való ez..., nem szeretek a középpontban lenni...*” – és így tovább. Amikor az Úr végül megharagudott Mózesre, az elindult, és engedelmissége révén addig elképzelhetetlen dolgok történtek a saját és a népe életében: csodák sorozata és Isten végtelen szeretetének és vezetésének megtapasztalása. De ehhez szükséges volt Mózes engedelmissége, mondhatnánk vakugrása.

Advent prófétájánál, Keresztelő Jánosnál és az össze többinél látjuk, hogy a próféta-ság nem könnyű mes-terség. Nem mindig könnyű továbbadni Isten üze-netét maga Jeremiás próféta is felsóhajt: „*Rászedtél Uram! S én hagytam, hogy rászedj*” (Jer 20,7-18). Meg-próbált ugyan ellenállni, hogy ne közvetítse az Úr sza-vát: „*De ilyenkor, mintha tűz gyúlt volna szívemben, s ha megfeszítettem erőmet, hogy ellenálljak, belefáradtam,*

és nem tudtam elviselni” (Jer 20,9). Igen, izzó paraszat kaptunk a kezünkbe, magát az Isten Szavát kaptuk, mely úz, hajt, hogy továbbadjuk. Aki megtapasztalta az ő szeretetét, nem lehet többé néma.

Ő küld, ehhez a küldetéshez kegyelmét adja. Tüzet gyújtott a lelkünkben, ugyanazt a tüzet, melyet az apostolok szívében. Az apostolok tüzet és lelkesé-dését kaptuk. Apostolként, prófétaként Krisztushoz vinni az embereket. Ha merek Mózes, Jeremiás, Jó-nás, az apostolok módjára engedelmeskedni, teljes méltatlanságom, alkalmatlanságom, kicsinységem tudatában, akkor meglátom Isten művét, Isten orszá-gát. Isten műve kezdetben mindig kicsi, és azokat vá-lasztja ki, akik teljesen alkalmatlannak tartják magu-kat, hogy megszégyenítse az erőseket (1 Kor 1,27).

Nincs menekvése a jól bevált, kényelmes ateizmus-nak, ha megigézett lelkű, boldog keresztények pró-fétai küldetésük szerint Isten szeretetével itatják át ezt a világot. Először élni, s utána beszélni. Életem-nek szótlannul is hirdetni kell azt a Krisztust, aki majd szólni fog ajkaim által. Mersz-e beállni ebbe a sorba? Ez a mostani advent gyönyörű hívása, feladata. Légy só, légy kovász! Merj szembeúszni az árral, az Úr ve-led van! Ha megteszed ezt, a körülöttem élő emberek százait fogod megmenteni. Ha rátaláltál az élő víz forrására, mutasd meg azoknak, akik ma még meg-elégszenek a posvánnyal, a mérgezett vízzel, mert nem tudják, hogy más is létezik.

Menj, és soha ne hagyj el engem. Menj, és belőlem élj. Keresztény küldetésünk szívét tapintjuk. Éljük, váltsuk életre az evangéliumot az előttünk álló adventben.

Ferenc pápa: Egy egyszerű titok

„Nem lehet anélkül élni, hogy meg ne bocsátanánk egymásnak, legalábbis jól nem, főként a családban nem. Mindennap megsértjük egymást. Számot kell vetnünk ezekkel a hibákkal, melyek gyengeségünkből és önzésünkből fakadnak. Viszont az a feladatunk, hogy azonnal gyógyítsuk be az egymásnak okozott sebeket, rögtön állítsuk helyre a családban tönkretett kötelékeket. Ha túl sokat várunk, minden sokkal nehezebb lesz.”

A békéért fáradozók új felelőssége

A Párizsban történt tragikus események, és mindazok után, ami korábban a világ más térségeiben történt, együtt gyászolunk azokkal, akiket ez személyesen is érint és mindazokkal, akik hisznek abban, hogy az emberiség családjának egysége lehetséges.

Megdöbbenéssel látjuk, és határozottan elítéljük az emberi élet ellen elkövetett cselekedeteket, miközben feltör belőlünk a kérdés: vajon megtettünk minden lépést, megragadtunk minden lehetőséget azért, hogy megteremtjük a szükséges feltételeket – mint pl. az esélyegyenlőség, az egyenlőség, a szolidaritás és a javak közössége –, hogy az erőszak és a terrorizmus ne tudjon érvényre jutni?

Világos, hogy egy ilyen abszurd helyzet orvoslására nem csak egyetlen válasz lehetséges. De az is világos, hogy az erőszakos válaszreakció nem fogja meghátrálásra kényszeríteni azokat, akik meg akarják semmisíteni a népek életerejét és a békés együttélés iránti törekvéseiket. Mindazok lelkében és cselekedeteiben élő marad a meggyőződés, hogy a világ képes az egység felé haladni, és képes

felülmúlni a fegyveres erőszakot és összeütközést, akik szívében ott van a szeretet minden ember és az emberiség családjának jövője iránt. És ők ezt meg akarják valósítani politikai cselekvéssel, gazdasági eszközökkel és jogi szabályozással.

A Fokoláre Mozgalom együtt sír a sírókkal, de továbbra is hiszi, hogy a párbeszéd, a másik ember iránti tisztelet és befogadás az út, bárkiről van szó, bárhonnán származik, bármilyen vallás követője, bármely nép gyermeke. Ezért a Fokoláre mindazokkal együtt, akik felelős pozícióban, személyes kockázatvállalás árán is előmozdítják a békét, újra elkötelezi magát, hogy a föld minden részén, minden szinten elősegíti és megsokszorozza a kiengesztelődés tetteit és jeleit, alkalmat teremt a párbeszédre, egymás befogadására és lehetőséget a találkozásra, megosztásra, hogy meghalljuk az emberiség segélykiáltását és új reménységgel válaszoljunk rá.

| MARA VOCE A FOKOLÁRE MOZGALOM ELNÖKE |

Ferenc pápa: Itt az idő

„Itt az idő, hogy visszatérjünk a lényeghez, hogy viseljük testvéreink gyöngeségeit és nehézségeit. A megbocsátás új életet fakasztó erő, amely bátorságot ad arra, hogy reménnyel tekintsünk a jövőbe.”

(Ferenc pápa MV 10. Az Irgalmasság évében)

▶ Életképek Kárpátaljáról

Kiragadott részletek a segítségnyújtás sorsáról

Egy négygyerekes anyuka húsvét előtt nemhogy az ünnepi ételt nem tudta volna megvenni, de még a lisztet, cukrot sem. Másnap az egyik segítő elvitte őt az élelmiszer-áruházba: „*Most mindent vegyél meg, ami húsvétra kell a családnak. Csak alkoholt nem vehetsz. Jó emberek Magyarországról kifizették neked.*” Nehéz leírni a megdöbbenést és az örömet, amit ez az asszony érzett. Ahogy mondta: „*Ilyen csak a mesében van!*”

Kárpátalján a legtöbb nyugdíjasnak választania kell: eszik, fűt vagy pedig megveszi a gyógyszereit. De a kórházban is meg kell venni az infúziót, a sebészkesztyűt, az injekciós tűt stb. Hivatalosan is fizetni kell a vizsgálatokért. Hányszor előfordul, hogy nem kerül a beteg kórházba, mert nincs pénz! Sok ilyen esetben is tudtunk segíteni. Legaranyosabb egy nem túl idős bácsi volt, aki így fogadkozott a kórházi ágyon: „*Csak gyógyuljak meg, alig várom, hogy én is segíthessek majd másoknak!*”

Egy faluban édesanyjával él egyedül egy kicsit sérült 15 éves fiú, bevételük alig van, de nagy összegeket költenek gyógyszerre a krónikus betegségeik miatt. Ez a fiú egy motoros fűkaszát kapott. Azóta is „*dicsekszik*” közös barátunknak a faluban: „*Ma lekaszáltam X-éknek a fűvet, kerestem vele 50 hrvnyát! Ma 20 hrvnyát kaptam M. néninél, mert a járda előtt a fűvet levágtam!*” Ez a kasza legalább a napi minimális ennivalójukat biztosítani tudja.

R. otthon van a nemrég született második gyerekkel. Az apuka keresete forintban a 20 ezret sem éri el. Eddig még épp, hogy megéltek, még ha nehezen is, de mióta elszállt a hrvnya és vele az árak, egyszerűen nem tudják kigazdálkodni a legszükségesebbeket sem. Nem akarta elfogadni a segítséget, mondván, hogy ők mindig megoldották valahogy egyedül. Amikor mégis elfogadta a támogatást, pont aznap jöttek a villanytelepről levágni a drótot. Épp ki tudta fizetni a hátralékot, és megmaradt a villanyuk. Különben ott maradtak volna fűtés és főzési lehetőség nélkül (náluk nincs gáz sem.)

A segítségetekre egyébként valóban szükség van továbbra is: a hrvnya árfolyama ugyan kicsit stabilizálódott, de a fizetések és nyugdíjak emelését befagyasztották, most felét-harmadát érik. Ellenben a rezsizsámlákat hihetetlenül megemelték. Nagyon félnek az emberek a téltől. Az általános elkeseredettségben tényleg a reményt jelenti sokak számára a segítségetek. Mi folytatjuk a munkát, nektek pedig, akik mindezt lehetővé tettétek, nagy hála és köszönet, Isten áldjon meg érte Titeket!

| POPOVICSNÉ PALOJTAY MÁRTA |

Kárpátaljai Ferences Misszó Alapítvány

Bankszámlaszám:

11991102 - 02119070 – 00000000

Bank címe:

Erste Bank Hungary Zrt.
1138 Budapest,
Népfürdő u. 24-26.

SWIFT kód: GIBAHUHB

A „Közlemény” rovatba:
kárpátaljai rászorulóknak

▶ Kárpátaljai fiatalok a szülőföldről

Zene- és néptánc tábor Nagymaroson

2015. augusztus 3. és 9. között Nagymaros adott otthont a kárpátaljai Credo Alapítvány éves zenei táborának. A programokra invitáló plakátokról megtudtuk, hogy minden este 7 órától koncertek lesznek a Fő téren. Minket legjobban az vonzott, hogy a fellépők között ott voltak azok a gyerekek is, akiket 2011-től Szomráky Pál felkérésére már három alkalommal is vendégül láttunk egy-egy hétre. A viszontlátás örömét megsokszorozta az elkövetkező estéken kapott élmények sokasága. Megérezhettük, hogy ez a kárpátaljai közösség a zene- és táncoktatás eszközével hogyan segít megőrizni egy határainkon kényszerűen kívül rekedt közösség hitét, identitását, nyelvét, tartását. Megtapasztalhattuk, hogy ezt a hitet hogyan adja át a felnövekvő generációknak, a 4-5 éves gyerekektől kezdve, a kamaszokon át, a fiatal felnőttekig. Szólóénekesek, gyerekkarok, népzenekarok, hangszeres szólisták, néptáncosok és a külhoni magyarok által jól ismert, megzenésített verseket előadó Credo Együttes mutatták be műsoraikat. Az esték fergeteges táncchazzal zárultak a Fő tér kockakövein.

Vendégeink hitvallását három fő gondolat jellemezte:

- a haza és nemzetünk szeretete
- a magyar nyelv megtartó ereje
- Istenben bízva a szeretetparancs megtartása

Nagy átéléssel, büszkén énekelték:

„Nincsen olyan szép hazája
Senkinek, mint a magyarnak!
Sudár fenyők büszkén nézik
Tetején a Kárpátoknak...”

Lélekben feltöltődve, jókedvűen mentünk haza. Minden este azt éreztük, hogy ez a kis közösség példát ad nekünk összetartásból, szeretetből, s dalaikat hallgatva magunkhoz öleljük egész Kárpát-medence magyarjait. Ilyen hangulatban elröpült ez a néhány nap és a jövő évi viszontlátás reményében köszöntünk el az egész csoporttól.

Köszönet a szervezőknek, a szállást, ételt, és tartalmatlan programokat biztosítóknak. Isten áldását kérve kárpátaljai vendégeinkre és mindnyájunkra: álljon itt Bodnár Éva felvidéki költőnő verse, melyet Ivaszkovics József vezetésével a Credo együttes énekelt.

Szülőföld

*Emlékeimben úgy él ez a táj,
mint az imádság,
mely örökérvényű.
A szülőföld – ahol az sem fáj,
hogy az élet után
elmúlás jön... és halál...*

*A föld, a rög, az ősi gyökerek,
ahol szerettél és szerettelek.
Ahol dacoltam a reménytelennel,
de jobb hazáról nem akartam hallani...
Nem tudtam menni, új ruhába bújni,
magamat valaki másnak vallani:
Mert mégis-mégis ideköt valami.*

| **BURGERMEISTER LACI** |

▶ Az engesztelés útján

„Ha van (lesz) egymillió imádkozó magyar, én nem féltetem a nemzetet.” (Mindszenty bíboros)

A végén kezdeném, amikor Mária, a Világ Királynője oltalma alatt a földön minden ember teljes megtérésben és örök békében él. A végén kezdeném, de felteszem magamnak a kérdést, hogy így mennyire szép és jó? Nem az teszi-e magasztossá, emelkedette az örök békét, ahogy oda eljutunk?

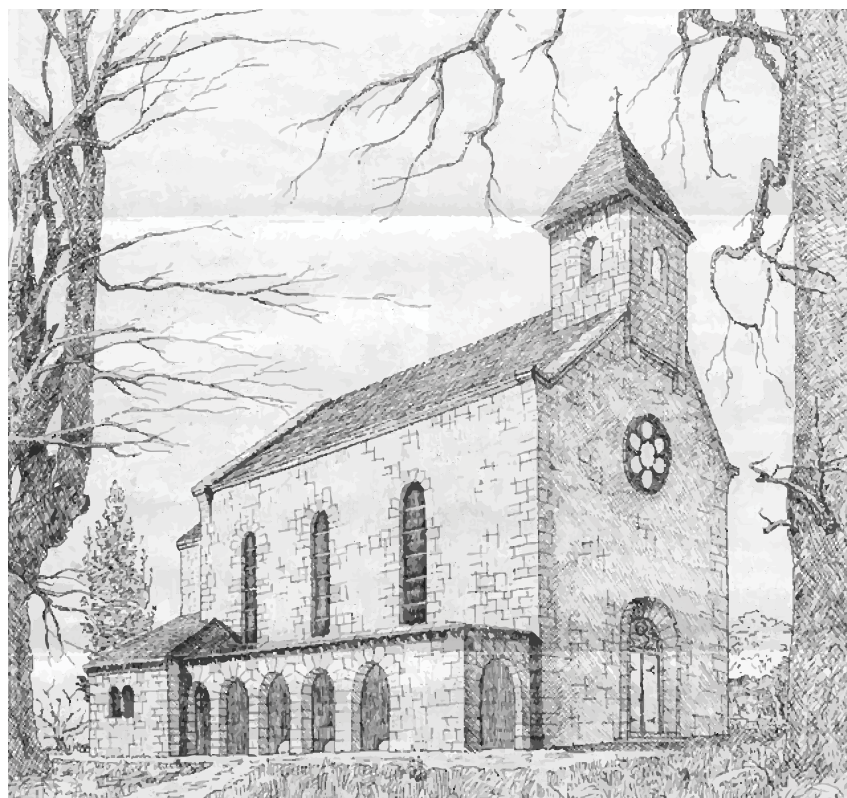
Ma az ember minden napjában ott van a bizonytalanság, kitől, mitől kell megvédenie a családját, épüljön-e kerítés akkor, mikor asszonyok és gyermekek is segítségért fordulnak hozzánk. Kérdések közt csapong a lelkünk, a már határaiban megcsonkított országunkba kit engedünk, és még fel sem fogtuk, valójában mi az, ami elindult a világban. Az anyagba

ragadtságból nehéz mozdulni, de vannak, akik érzik: egy jelentős fordulat kell a világnak.

Chemez Farkas három barátjával szánta el magát egy olyan 3500 km-es lovas zárandokútra, melyen az engesztelő, imádságos élet fontosságára és Natália nővér látomásaira hívták fel a figyelmet.

A Mária út egyik ágán indultak el, hogy ezzel az áldozathozattal haladjanak Isten felé, melyre Magyarországnak – hitük szerint – igazán szüksége van. Majd, hogy jelképesen védelmezzék hazaszeretetükkel a Kárpát-hazát, Magyarország körbekerülésére is vállalkoztak. Áprilisban Mariazellből indultak, és már az út elején kemény megpróbáltatásban volt

részük, hiszen pihenni, megállni sem engedték őket a lovaikkal. 3 nap 3 éjjel telt így, akár egy szép magyar népmesében, de annál nagyobb volt az öröm, mikor átlépték a határt. Nyíltszívű, barátságos emberek fogadták őket, akiket ősi hitük ösztönzött arra, hogy az úton lévőköt elszállásolják, hiszen ez is része az irgalmasság gyakorlásának, és ennek köszönhetően a szállásadó is részesülhet a zárandokút áldásában. Ahogy Chemez Farkas egyik vendéglátója látta, olyan ez, mint egy rózsafüzér, a lovas zárandokok a cérna, ők pedig egy-egy gyöngyszem az engesztelés útján. Ezért hálásak lehetünk, hogy mi is részévé válhattunk ennek a fűzérnek, hiszen augusztus 10-én a mi városunk köszönthette a lovast és Róza nevű lovát. A főtéren meglepetésként érte a vándort a kis ünnepség, Petrovics László polgármester emléklapot és helyi ajándékokat adott át, volt, aki kenyeret, süteményt sütött, bort kínált. Dobos Edgar és barátai népzenevel emelték a hangulatot. A Sigill Galériában másnap a közel négy hónapig tartó útról mesélt Farkas, melyet magyar viseletben, magyar lovak hátán tettek meg, érintve a Csíksomlyói búcsút, majd a Szent Korona országait. Az élményeket ide lejegyeznem sajnos nincs elegendő hely, és szavaim már nem is tükröznék azt a csodát, amiben nekik részük volt.

A zárandoklat nagy lehetőség, hiszen szakítunk a mindennapi élettel, elindulunk a lényeg felé vezető úton, ahol meghallhatjuk Isten szavát, és erőnkkel, kitartásunkkal híret vihetjük annak a célnak, ami elindított bennünket.

A négy lovas hírül vitte. Hírül vitte a Kárpát-medencét kerülő lovas zárandoklat a Világ Győzelmes Királynője Engesztelő Mozgalom jegyében azt a vágyat, hogy az Engesztelő Kápolna felépülhessen a Normafa melletti Szent Anna réten. Hiszen, ha ez megtörténik, akkor Jézus szavai szerint – ahogy Natália nővér közvetítette: *„Magyarország engesztelésért kész vagyok az egész világon könyörölni... Akarom, hogy Édesanyám, mint a Világ Győzelmes Királynőjének tisztelete Magyarországról induljon el...”*.

Ez az út nehéz lesz, igen lehet, hogy lesz olyan, hogy 3 nap, 3 éjjel nem tudunk megpihenni, de a haza iránti szeretetünk és a hitünk, sok-sok összefonódó rózsafüzér, elvezet minket oda, amikor Mária, a Világ Királynője oltalma alatt a földön minden ember teljes megtérésben és örök békében él.

► Szűz Mária Világ Királynője Engesztelő-kápolnáról

„Akarom, hogy az engesztelő kápolnát felépítsék!”
„Amennyiben ezzel, és egyéb terveimmel ellenkez-
nek, annyiban késni fog a béke és a kegyelem.”

(Jézus üzenete Natália nővéren keresztül)

Natália nővér által kapott kinyilatkoztatások

Az Úr Jézus a 30-as évektől kezdve adott látomásokat és üzeneteket Natália nővérnek (1901-1992). Egy nagy magyar engesztelő mozgalom elindítását kérte tőle, és azt ígérte, hogy ez a mozgalom Mária, a Világ Királynője ortalma alatt az egész földön el fog terjedni, az emberiség teljes megtéréséhez és örök békéhez vezet. Az engesztelés látható jeléül egy kápolna felépítését kérte a Szent Anna-réten (a Budai-hegység egyik legkedveltebb kirándulóhelye a Normafa és a János-hegyi libegő felső állomása között helyez-

kedik el mintegy 500 méterre a Normafától). Továbbá azt kívánta a Magyar Katolikus Egyháztól, hogy ossza szét vagyonát a szegények között. A 40-es évek elején Jézus felszólította a nővért, hogy kéréseit lelkiatyja útján közölje az egyház vezetőivel. A nővér négy éven át, újra meg újra kérte az egyház vezetőit, hogy építsék fel az engesztelő kápolnát és vagyonukat adják a szegényeknek az ország megmenekülése érdekében. Tudatta velük Jézus jövendölését,

hogyha nem teszik meg, amit kér tőlük, vagyonukat elveszik az istentelenek, őket pedig marhavagonokban viszik rabságba, ami sajnos be is következett.

Kísérletek a templomépítésre

A fatimai Szűzanya által megjövendölt és a mi Urunk, Istenünk igazságos büntetéseképpen ránk szakadt

második világháború borzalmi közepette a Világ Királynője engesztelő kápolna építésére a főváros vezetése 1942-ben adományozta az Anna-rét északi részének területét, Serédi Jusztinián bíboros két évvel később hagyta jóvá a kápolna felépítését, amikor betegen az óvóhelyre kellett menekülnie. Az építkezést 1944. december 8-án (Szeplőtelen Fogantatás ünnepén) kezdték el, az alapkö felszentelése után rögtön bombák hullottak Budapestre, sajnos az alap egyes részein és néhány beton falon kívül semmi sem épült meg belőle.

A templomépítés új lendülete

Mindszenty József hercegprímás már a vizsgálat kezdetkor új terv elkészítését kérte a leírásnak megfelelően, amelyet Jézus adott a Világ Királynője Engesztelő

Kápolnáról (ld. Natália nővér I. kötet. Szerk.: Fogas Anna, 1993, 203-216.o. Bp., Szent József Kiadó). Mindszenty bíboros 1946. január 25-én saját kezűleg írta Hermány Géza (a gyémántokleveles építész-mérnök) tervrajza alá: „A Világ Királynője nagy engesztelő mozgalomra főpásztori áldásomat adom.” 1946. augusztus 26-án Székesfehérvárott a Szűzanyának, mint a Világ Királynőjének ajánlotta fel Magyarországot. Engesztelésül hirdette meg a Boldogasszony

Évét, melyet ünnepélyesen nyitott meg. Mindszenty József bíboros a templom felépítésének szándékát, PL 2930/1947. levéltári számú levelében rögzítette: „Főpásztori óhajom, hogy a magyar engesztelésnek szentély épüljön. A magyar püspöki kar 1946. dec. 26-i körlevele szellemében akarom az engesztelésnek ezt a szentélyét, mint az engesztelés évének maradandó emlékét...”

Az engesztelő szentély alapkövét ő maga rakta le 1947. szeptember 25-én, Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepe után. Tehát volt egy második alapkövetés is, az új, Jézus szándékának megfelelő formában megépítendő tervek szerint. Sajnos a hazánkban éppen akkor tomboló és pusztító kommunizmus megakadályozta a kápolna felépítését, és egy közeli munkásőr-laktnyából érkező brigád lerombolta a kezdetleges építményt, és kétméteres sített hordott a tetejére.

Történések a rendszerváltás után

Natália nővér halála (1992.) után nem sokkal Paskai bíboros úr fogadta a nővér legközvetlenebb munkatársát, rendi utódját, Rita nővért és a rend jogi képviselőjét. Paskai csak ekkor szerzett tudomást a Prímási Levéltárban őrzött aktákról. (PL 2930/1947., 3437/1948., 7435/1948.) 20 év csendes hallgatás, tétlenség és jellegzetesen lassan történő változások után Jézus Krisztus születése után 2012 évvel, Mindszenty József bíboros születése után 120 évvel, Natália nővér halála után 20 évvel megalakult a Világ Királynője Engesztelő Mozgalom – nyilvántartásba vétele 2012.11.01-én Mindszentyek ünnepén vált jogerőssé – melynek magam is tagja vagyok. Azóta a mozgalom tagjai minden nap egyénileg imádkoznak a kápolna felépüléséért, egyre szélesebb körben népszerűsítik az engesztelő mozgalmat és minden követ megmozgatunk e szent cél elérése érdekében. Közben a XII. kerületi Norma-fa-rendezési tervben napirendre került a kápolna megépítésének terve, az országgyűlés 2013. szeptember 30-án fogadta el a Norma-fa-törvényt.

Talán nem elhanyagolandó és véletlen esemény, hogy 2014. december elején az emlékezetes jeges katasztrófa a legnagyobb károkat éppen a Norma-fa környékén okozta.

A mulasztás is bűn. A nemzetünk 70 éve tartó mulasztásban van, mert azóta nem sikerült megépíteni az Engesztelő Kápolnát a Világ Királynőjének tiszteletére. A hatóságok és a vezetők egymásra vártak a kápolnaépítés ügyében, ezáltal nemzetünket a 70 éve tartó mulasztás bűnének állapotában tartva. Sokszor tapasztalhattuk, hogy ha az Istenszülő oltalmát nem kérjük, akkor számtalan csapással és szenvedéssel kell szembenéznie nemzetünknek. Ma 70 év elteltével is ugyanazokat a figyelmeztetéseket kapjuk,

melyben észre kellene vennünk a teremtő Isten akaratát, és fel kellene ismernünk, hogy szabad akaratunk a saját sorsunk befolyásolója.

„Add, Uram, hogy ez a kápolna felépüljön teljes eredeti szépségében, és add meg nekünk, e kápolnához ide zarándokló magyar gyermekeidnek a bűnbánó lelkek számára ígért kegyelmeket, hogy minden bűnös, ki e szent küszöböt átlépi, teljes valójában újjászülessék és e krisztusi megújulásban köszönthesse Jézus és Mária megbocsátó szívét. Add, Uram, hogy kegyhellyé legyen ez a szent hajlék, és minden időig hirdesse a Szeplőtelen Szűz közbenjáró erejének mindent legyőző, sátántipró hatalmát. Add, hogy ezzel magyarságunk egészen betöltse a Te akaratod szerint engesztelő hivatását, s e kegyelmhely világszerte megsokszorozódjék, és a világ egyik sarkától a másikig áraszsa Jézus Szentséges Szívének és a Világ Királynője Szeplőtelen Szívének örök kegyelmét. Szent Szűz! Elérkezett a te órád! Csak egy szót szólj isteni Fiadnak, és megmenekül a világ és benne a mi hazánk!”

► Szinte vakon mentem

Egy beteglátogató élményeiből

Reggel indultam útnak és kértem a Szentlelket, hogy vezessen. A lelkipogozói szobában letettem dolgaimat, átvettem köpenyemet, így szabadon mozgathatok az osztályokon. Ahol először megállt a lift, kiszálltam. Benézve egy szobába egy nagyon idős nénit láttam meg, amint egy műanyag kerti széken(!) ül félrecsúszva, láthatóan igen kényelmetlenül, rossz állapotban. Se egy párna, se egy fejtámla... Ez a szék még egy egészséges embernek is kényelmetlen – gondoltam – és felfekvéseit is látva igen megesett rajta a szívem. Borzasztó kiszolgáltatott volt. Szája kiszáradva, halkán nyögdecsejt. Ahogy elmondtam, ki vagyok, kérte, tegyem át az ágyra, mert nagyon rossz így ülni. Vittem egy pohár vizet neki, amit úgy ivott, mint aki már régóta szomjazik, és kimentem szólni az érdekében. A szobatársaktól megtudtam, hogy a nővérek azt ígérték neki, majd ebéd után visszateszik(!). Micsodaaa? Most van tíz, még több mint két óra múlva? Mekkora önfegyelem és beletörődés kellett ahhoz, hogy óráig ilyen kényelmetlenül üljön! Egy kis idő múlva mégis áttették az ágyába. Megnyugodott, többször is jó hideg vizet kért hálaalkodva, majd beszélgettünk. Aztán a lányát hívta, nevét kiabálva többször is hangosan. Lánya ígerte, hogy vasárnap bejön, de nem jött.

– Én vagyok most itt a lánya helyett – mondtam, nem is tudom miért.

– Kérem, fogja meg a kezem! A másikat is! - azt is megfogtam. Kezdett bóbiskolni.

– Szokott imádkozni? – kérdeztem.

– Igen, szoktam – mondta, s lehunyt szemmel elkezdte a Miatyánkot. Meghitt pillanatok következtek, melyeket nem tudok leírni. Két kezét fogva vele imádkoztam... Így aludt el csendesen. Dicsőség az Úrnak!

De itt nincs vége a történetnek, mert ezután derült ki számomra, hogy a Lélek vezetett. Elkészöntem mindenkitől, az idős néninek ezt mondtam: – Örülök, hogy egy ilyen csodálatos embert megismertem, köszönöm! Imádkozom önért és a többiekért.

Örömmel teli szívvel indultam vissza a lelkipogozói szobába. Ott jutott eszembe, hogy az ágyon hagytam a könyvet, amit vinni szoktam. Szóval újra át a másik szárnyba, lift, negyedik emelet. Kiszállok, és megyek a jobb szárnyba a nővérpulttal szembeni szobába. (Amilyen rendetlen vagyok, soha nem nézem a szobaszámot) Bemegyek. Nézem, ezek nem azok az emberek. Biztosan eltévesztettem – gondoltam. Így mentem a következő szobába. Ott meg férfiak feküdtek. – Itt voltam ma, nővére? Mert nem találok a szobát, ahol a könyvem hagytam. Hát, ő nem tudja. Milyen betegek nál voltam? Mondom a diagnózist. – Ó, az a II. emelet, traumatológia.

Igen. Én mentem, mert vitt a lábam. Ahol először kinyílt a liftajtó, ott én simán kiszálltam, és olyan osztályra mentem, ahová soha nem szoktam. A Lélek vezetett, és én nem mérlegeltem, nem néztem semmit, csak – szinte vakon – mentem. Mindig emlékezni fogok rá, hogy ma inni adtam Jézusnak, foghattam a Kezét, és imádkozhattam Vele az Atyához.

Dicsőség az Úrnak!

„Az igaz szeretet tettekben, izmaink erejével és arcunk verejtékével szerezhető meg.” (Kaszap Itség)

Önkéntes kórházi beteglátogatás

VÁCI EGYHÁZMEGYE
KÓRHÁZLELKÉSZI SZOLGÁLATA

Cím: 2600, Vác, Migazzi tér 1.

Tel.: 27/814-117

+36/20/519-8541

Email: iroda@korhazlelkesz.hu

Egy röpke pillantás

a Szent Erzsébet Könyvtárra

2015 januárjában nyílt meg ténylegesen a könyvtár. Jelenleg már több mint 1600 kötet sorakozik a polcon. Sajnos újabb adományokat már igen válogatva tudunk fogadni a helyhiány miatt, a polcok jól megteltek, s már csak minimális bővítésre van lehetőség.

Hamvas Boróka

Alapjában vallásos jellegű – imakönyv, zsinati és pápai dokumentumok, elmélkedések, életrajzok, korunk jelenéseiről dokumentumok, ifjúsági és felnőtt nevelési munkák – könyveink vannak. Elvéve találni egyebet, néhányat a szépirodalmi művek között, Magyar Lexikon, városleírás, héber nyelvtan! És, sok egyéb, amit nehéz behatárolni.

Alkalmi és rendszeresen kölcsönző olvasónk 15-20 között van. Első olvasónk az általános iskolás korrepetáláson részt vett kislány, de az óvodás unokám is. Kedvcsinálónak az ingyenceimből pár cím, mutatóba:

- Per-Olof Sjögren A Jézus-ima
- Gerhard Lohfink:
Jézus utolsó napja – A halál egészen más
- Joseph Ratzinger Beszélgetés a hitről
- Malcolm Muggeridge:
Valami nagyon szépet Istenért /Teréz anya/
- Richard Rohr Emelkedő zuhanás
- Palánkay Gausz Tibor:
Szeretetből nőtt egyházközség
- Chiara Lubich Ahol ketten vagy hárman
- Anselm Grün A böjt – Test és lélek imája
- Alirio José Podorini A Szeretet a lélek gyógyulása

Már számítógépen van a teljes leltár, elkészült a betűrendes katalógus is, s hamarosan készen lesz a szak-katalógus. Ezután az egész az internetre kerül. Ebben a munkában nagy segítségemre volt Horváth Viktória budapesti könyvtárszakos tanárnő.

A könyvtárba mindenkit nagy szeretettel várok csütörtök 17–18.15 és szombat 9–11 /megbeszélés szerint egyéb időpontban is/.

| HORTOVÁNYI JENŐ |

Derűt sugároztak még a tolókcocsiban ülők is

Lourdes-i zarándoklat

„Százegzerszer üdvözlégy, Szép Szűz Mária
Te vagy a lourdes-i barlang fényes csillaga
Fehér rózsaszál, értünk leszálltál,
A sziklabarlang előtt forrást nyitottál”

(Százegzer Üdvözlégy)

Férjem mesélte, hogy nagymamája sokszor beszélt neki a lourdes-i kis pásztorlányról, Bernadetről, akinek megjelent a Szűzanya, és sok csodás gyógyulás történt azon a vidéken. Gyermekként nagyon megragadta a történet, de később feledésbe merült. Korunk előrehaladtával, hitünk megerősödésével és keresztjeink megjelenésével ismét eszünkbe jutott Szent Bernadett története. Egyre többet gondoltunk férjemmel arra, hogy el kellene menni Lourdes-ba, el is határoztuk, hogy belevágunk, amíg bírjuk még erővel a hosszú utat. A zarándokútban lehetőséget láttunk, hogy szakítsunk mindennapjaink nehézségeivel, elfeledjük a hétköznapi problémáit, kicsit távolabbról szemléljük saját életünket, és közelebb kerüljünk Istenhez. Erre mindkettőnknek szüksége volt.

Vácról indult egy ötven fős lelkes csapat két kitűnő atya (Galambossy Endre és Béla Vince) vezetésével Szlovénián és Olaszországon keresztül Franciaországba, Lourdes-ba. A napi tizenhat órás buszutazás során a rózsafűzér rendszeres mondásával, imákkal és közös énekléssel lelkileg is sikerült ráhangolódunk a zarándokútra.

Az este 9-kor kezdődő fáklyás körmenet leírhatatlan élmény volt. Hosszú tömött sorokban mintegy tízezer ember indult fáklyával a kezében a Massabielle-barlangtól a Rózsafüzér-bazilika elé. A zuhogó eső ellenére sem hagyta el senki a helyét, hanem mindenki a maga nyelvén mondta az imádságokat. A körmenetek, melyeket Szűz Mária Bernadettől kért, a zarándokok útját, közösségét jelentik Isten és az üdvözülés felé.

A merítkezés, amely a büntől való megtisztulást jelképezi abból áll, hogy 12 fokos vízbe kell beleállni ruhátlanul, és a segítőkkel közös ima után bemelegítenek ebbe a hideg

Lourdes egy kis mezőváros Délnyugat-Franciaországban a Pireneusok lábánál, a Gave folyó partján. A város a Szűz Mária-tisztelet egyik leghíresebb zarándokhelye: hívó szava messzire visszhangzik. Évente több mint ötmillió zarándok keresi fel. A keresztényeknek hitük megújítását jelenti, a betegeknek a gyógyulás reményét nyújtja, vagy erővel tölti el őket, a szomorú szívűeknek visszaadja a reményt. A testet és lelket egyaránt erősítő béke és nyugalom szigete. Még a tolóksiban ülők is derűt sugároztak.

A magyar nyelvű szentmiséket, amiket a két zarándokvezető atya tartott, mindig a családtagjainkért, papjainkért, közösségeinkért és Magyarorszáგért ajánlottuk fel. Egyéni felajánlásaink és imáink széles skálán mozogtak. Igyekeztünk minden imakérelemnek eleget tenni.

A szentségi körmenet szívszorító volt. Végtelen sorokban hozták tolóksiban a betegeket, akik minden nap áldást kaptak. Nagyon sok volt a fiatal önkéntes. Gyógypedagógusként tisztában vagyok vele, hogy a foglalkozás a sérültekkel csak akkor hatékony, ha az ember szolgálatnak fogja fel, mégis szinte hihetetlen, és nagyon tiszteletreméltó, hogy ennyi fiatal vállalkozik erre a szolgálatra.

vízbe. Ez számomra egy cseppet sem volt vonzó, az út elején ezt el is vettem. A harmadik napon azonban eszembe jutott Kerényi Lajos atya sokszor elhangzott mondása: „*Ne légy lekvár!*” És én nem akartam lekvár lenni, aminek utólag nagyon örülök! Az élmény hatása alatt nem is figyeltem, hogy milyen hideg a víz. Olyan érzés volt, mintha a testemet-lelkemet megtisztították volna, és mindjárt fel is töltötték volna erővel. A segítők kedvesek és diszkrétek voltak. A férjem is merítkezett, neki is hasonló élményt jelentett.

Az atyák szerint a lelkes csapat egy nagycsaláddá kovácsolódott. Zarándokutunk testet, lelket egyaránt erősítő utazás volt, melyen harmóniába kerültünk önmagunkkal. A közös imák pozitív energiával töltöttek fel minket. Újra megtapasztaltuk, hogy a hit erőforrás. Megerősödött bennünk, hogy ezután is őszinte szívvel, Istent keresve kell haladunk előre életünk zarándokútján, türelmesebben cipelve keresztjeinket.

Reméljük nagymama a Mennysországból lát minket, és most nagyon boldog!

Xavéri Szent Ferenc: Áldozási ima

*Istenem szeretlek forrón, mélyen,
Nem mert a kárhozatos szörnyű éjen
Gyötrő tűzbe vetsz, ha elhagytalak,
S nem mert egednek édes fényességét,
Szent örömben úszó angyali zenéjét
Ígérted nekem szárnyaid alatt.
De mert a kereszten karjaid kitártad,
Emberi szívemet Szívedre vártad,
Rútul kiszögezve, jaj, felém hajoltál,
Vérfutotta arcod édes, tüzes oltár,
Bűnömért viseltél szörnyű ékességét...
Meg nem állottál a gyötrelmek mezsgyéjén,
Átmentél az éjek szörnyűséges éjén,
Borzalmas kísértet, gyalázat és szitok,
Lélek-hóhérok, gyűlölet-kárpitok
Födtek, jaj, követtek az utolsó szóig...
Rettentő mértékkel mérted szeretésed.
Ó legyek, hadd legyek könnyező vetésed;
Hadd legyek, én legyek a te aratásod,
Míg gyötrelmeiddel lelkem földjét ásod.
Szeretlek, szeretlek,
Nem mert megmentettél,
Hanem mert a vérig, halálig szerettél.
S amint te szerettél, szeretlek most téged,
Életem és lelkem felkínálom néked.
Szeretlek, szeretlek, te vagy a királyom,
Istenem, mindenem, örök mennyországom!*

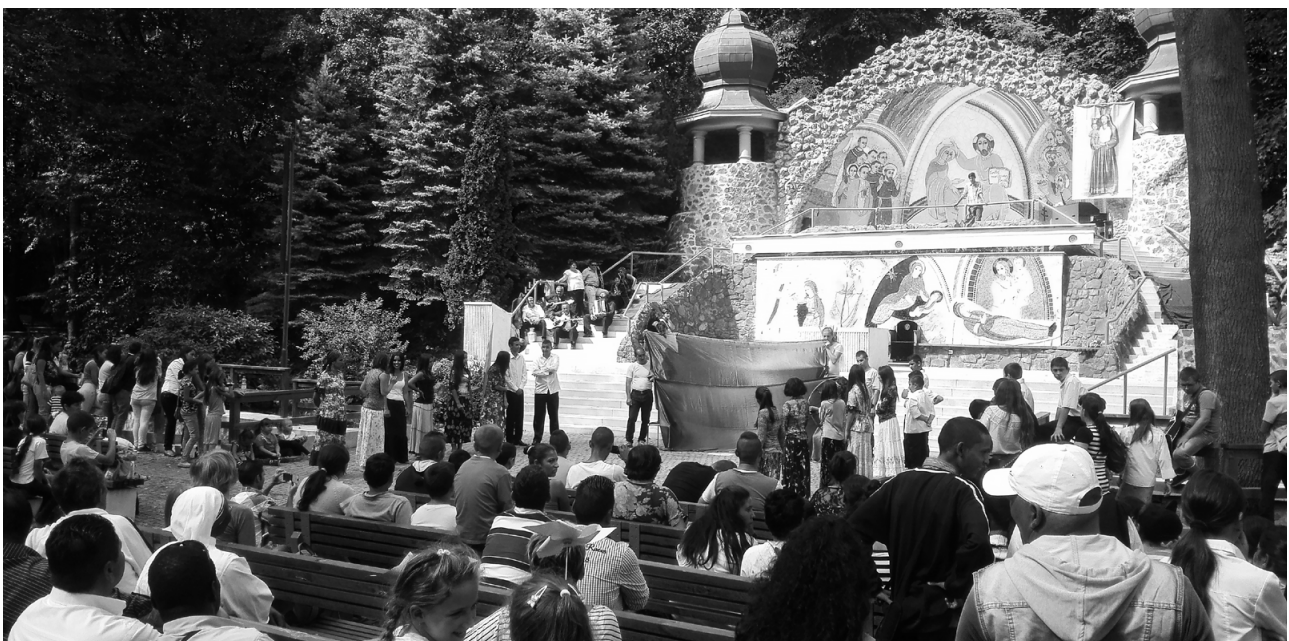
Szolgálat szeretetből (Szent Józsefről)

„Abban látom Szent József nagyságának titkát – amely teljes összhangban van alázatával –, hogy föl tudta áldozni életét a Megtestesülés misztériumáért és az üdvözítő küldetés szolgálatáért. Úgy használta törvényes tekintélyét – amely a Szent Családban megillette őt –, hogy teljesen odaajándékozta önmagát, életét, munkáját.

Emberségéből fakadó hivatását, a szűkebb család iránti szeretetet úgy tudta átalakítani, hogy önmagát, szívét és minden képességét emberfeletti ajándékká tette. És közben szeretettel szolgált a házában növekvő Messiást, akit az ő fiának és Dávid fiának neveztek, de aki valójában Mária fia és Isten fia volt.

Ha van valaki, akire ráillik az evangéliumi kifejezés, hogy »szeretetből szolgál«, akkor Szent Józsefre bizonyosan ráillik, aki – nekem úgy tűnik – szeretetbe öltözött. Olyan ez, mint egy jellemvonás, amely meghatározza őt, mint ragyogás, amely megdicsőíti őt. Szolgálni Krisztust – ez volt az ő élete. Szolgálni Őt mély alázatban, a legteljesebb odaadottságban, szolgálni Őt szeretettel és szeretetből.”

(VI. Pál pápa)

▶ A fény

„Hálát adok a fényért, a csillagfényért,
hálát a sűrű éjjelért.
Hálát adok, hogy nem vagy messze,
most is küldesz fényt.”

(dalszöveg)

Amikor reggel felkel a nap, minden kivilágosodik. Ha valami az életedben jó irányba halad, akkor az kibontakozik, kivirágzik, és minden kifényesedik körülötted. A felragyogó napfényben erőre kapsz, és magad is erősebbé válsz. Ilyenkor a szellemi erőket is könnyebben magadba fogadod, de ne feledd, adnod kell belőle másoknak is. Milyen fantasztikus élmény az, amikor behunyt szemmel átéled, hogy arcodba süt a nap, a ragyogó fény. Ilyenkor nem aggódsz, a hétköznapi problémák nem gyötörnek, ilyenkor éled át azt az érzést, hogy minden jó, élni jó. Abban a percben többnek érzed magad. Ilyenkor természetesen minden látható lesz. Előtűnnek hibáid, gyengeségeid, rejtett vétkeid. De ez jó, mert észreveszed, hogy a fény erősebb a sötétségnél.

A külső sötétségek – mások véleménye, pletyka, rosszindulat – eltakarják a benned lévő napot. Ez a világ folyton azon dolgozik, hogy elfelejtse veled:
– Isten lakik benned!

A nap minden reggel magától kel, senki se cibálja fel az égre. A benned lévő fényt is el kell fogadnod. Nyisd ki a szívedet!

Fontos, hogy azt tedd, ami valóban belőled fakad. A mai világban sűrű a sötétség, bizony sokszor magányosan botorkálsz pici fényeddel. Nem baj! Jobb néha egyedül menni, mint másokkal olyan úton, amely nem a miénk. Akármilyen is történik az életedben, körülötted, a szíved egyformán az isteni élet ütemére dobog.

„Jöjj Atyánk Lelke, hozz fényt nekünk!
Küldd el a mennyből lelked nagy erejét!”

(dalszöveg)

| GERGELY ÁGNES |

IMALÁDIKA		
Egy család megtéréséért	KÖZBENJÁRÁS	Elhunyt családfele és élő családjaért imát kérünk! Köszönjük szépen!
	Egy édesanya gyógyulásáért	
	Hogy nálunk megvan a béke és a boldogulás esélye	
	A keresztény Magyarországért	
	Kérem a Jóistent arra, hogy térítse meg a feleségemet!	
KÉRÉS		
A Mária Rádió megmaradásáért... Legyenek adakozó hallgatói!		
Hálát adok a Jóistennek és a Szűzanyának mindenért	Hálát adok a Jóistennek és a Szűzanyának mindenért	Kérem a kedves híveket, hogy imádkozzanak társra és gyemerkéldésre találásomért.
	Hogy helytálljak a munkahelyemen! Pax et bonum!	
	Köszönöm, hála érte, hogy van miből adni másoknak; egészségesek a gyerekeink; szeretjük egymást!	
Hála neked uram! Köszönöm, hogy minden imádságomat meghallgattad, és minden kívánságom teljesült. A házásoknak légy jó őrző pásztor! Minden napon veled vagyok, az idők végezetéig.		
HÁLA	DICSÓÍTÉS	

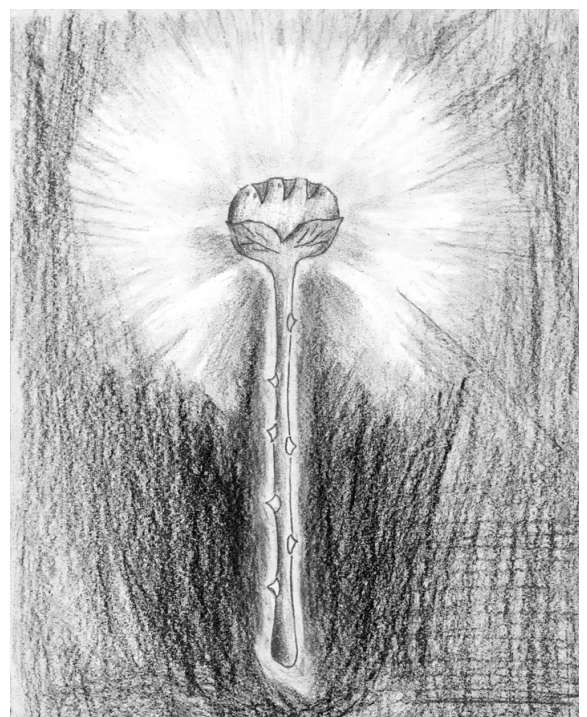

Bálint Dorottya

„Szent Erzsébetből hős szeretet árad”

Turcsányi Lili

Petrovics Bence

▶ **“O Del si tumenca” - Az Úr legyen veletek**

„Ti nem az egyház peremén, hanem bizonyos szempontból a központjában, az egyház szívében vagytok!” – VI. Pál pápa e mondatának 50 éves évfordulójára emlékezett több ezer cigány zarándok október végén. Hazánkból közel százötven fő vett részt a jubileumi eseményen a Váci Egyházmegyéből, valamint Esztergomból, Nyíregyházáról és Kárpátaljáról. A zarándoklat lelki vezetője Dr. Székely János püspök atya volt, aki a szent kegyhelyeket, templomokat és Róma városát is bemutatta nekünk.

Több ezer európai cigányemberrel közösen jártuk a keresztutat a Colosseum körül. A vasárnapi szentmisét Antonio Maria Veglio bíboros, a Vándorlók és Úton Lévoők Pápai Tanácsának elnöke celebrálta. Imáinkban Boldog Ceferino közbenjárását kértük, az ő emlékére emelt „falak nélküli, szabadtéri kápolnában”. A néhány napos találkozó egyik fő eseménye a pápai kihallgatás volt, amelyen több ezer cigányembert fogadott a Szentatya. Két magyar testvérünk ajándékat vitt Ferenc pápának, így kezét is foghattak vele. A méltóságunkat és lelkünket felemelő eseményt követően, az utolsó napon Assisibe látogattunk el, Szent Ferenc sírjához.

A hazaúton sokak beszámoltak élményeikről és megosztották a gondolataikat.

A Jóisten kegyelmének köszönhetően, a fiatalok és az idősebbek, a cigányok és a nemcigányok is feltöltődve tértek haza, megtapasztalva az istenképűségben gyökerező egységünket és méltóságunkat.

„Jézus emberré lett, hogy közénk jöjjön”

Októberben dr. Beer Miklós váci megyéspüspök és az MKPK cigánypasztorációval megbízott püspöke,

dr. Székely János segédpüspök is vendége volt a Cigánypasztorációs Műhelynek Budapesten.

Dr. Beer Miklós püspök atya úgy véli, hogy az Úr Isten szelíd pedagógiával igyekszik rámutatni arra, hogy mi az, amit elmulasztottunk cigány testvéreink felé megtenni. „Hagytuk őket a hátrányos helyzetben”. A cigányság helyzetének javítására három fő oszlopot említett: az oktatást, a foglalkoztatást és az emberi szívet. Ez utóbbi megértéséhez Somos László Kaposfői plébánost említette példaként, aki hosszú évek óta kijár a cigányok közé, a jó útra segíti őket, türelemmel, mindenféle erőltetés nélkül.

Dr. Székely János püspök atya egy eredetmondával szemléltette, hogy a cigányság az a jó Isten egyik remekműve. A romák eredetmondájában, az ember teremtésekor az Isten először túl későn, majd túl korán, végül épp időben veszi ki a kenyeret a kemencéből. A monda szerint így lettek a feketék, sápadtak, és harmadszorra sikerültek szép barna ropogósra az emberek, így „készült el” a cigányság. Beszédében a 2014-ben a püspöki kar által elfogadott romapasztorációs stratégiát ismertette. Említést tett a cigányság népességének növekedéséről, a rossz egészségügyi helyzetéről, az oktatás nehézségei-

ről, valamint a foglalkoztatás alakulásáról. A kispapok képzésében már több helyen megjelenik a romológia oktatása és az érzékenyítés, hiszen a plébánosaink szerepe meghatározó lehet cigány testvéreink közelében vagy távolodásában. Öröm, hogy hazánkban egyre többet találkozhatunk cigány származású papokkal és szerzetesekkel, de a plébániákon sokszor még negatív a fogadtatásuk. – „Nekünk csak egy cigány jutott?” Székely János előadásában végül a Boldog

Ceferino Intézet cigánypasztorációs lelkipásztori munkatársképzéséről is hallhattunk. Remények szerint, a képzés segíthet olyan személyeket megszólítani, akik hidat képezhetnek a cigányok és nemcigányok között a településeken, akár a plébánia szintjén is.

részt ezek az emberek, hanem egy olyan szeretetközösséget alkotnak, amely sokakat a megtéréshez segít. Ahogyan Koós Ede atya is hangsúlyozta, az egyház számít a romákra a megújulásban, mert „Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz”.

A cigánypasztorációs műhelyen a hallgatóság is kérdéseket tehetett fel. Dr. Beer Miklós püspök atya egy hozzászólásban elmondta: Jézus, Isten volt és emberré lett, hogy közénk jöjjön. Akkor mi sápadtak (nemocigányok) miért nem megyünk a szép bőrszínűek (cigányok) közé?

„Bizony, bizony mondom nektek: Aki befogadja azt, akit küldök, engem fogad be, s aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.” (Jn 13.20)

„Istennek vagyunk ugyan-
is munkatársai” (1Kor 3,9)

| SZERK.: GYÖNGYÖSI GYULA |

Idén 13. alkalommal rendezte meg a Ceferino Ház a cigánypasztorációs konferenciát. Az ország különböző településeiről több mint 150 cigány és nemcigány testvér gyűlt össze az eseményre, hogy megossza tapasztalatait és egyben új lendületet nyerjen.

A konferencián előadást tartott dr. Ternyák Csaba egri érsek atya, dr. Beer Miklós váci megyéspüspökünk, dr. Székely János cigánypasztorációval megbízott püspök atya, valamint Dúl Géza és Koós Ede atyák is. Helyi kezdeményezésekről és közösségekről beszámolókat hallhattunk a három napban, többek közt Ózdról, Esztergomból és Mezőkovácsházáról. A konferencián szerzetesrendek is bemutatkoztak a témában.

A testvérek minden évben egyre értékesebb szolgálatról tesznek tanúságot. Életükben jelen van az Isten, szolgálatukban pedig a jó Isten akarata jelenik meg. E néhány napban nem csupán konferencián vesznek

**Ferenc pápa: „Jézus sír a világ fölött,
mert az gyilkol, és nem érti a békét”**

„Ma az egész világ háborúban áll, amit semmivel nem lehet igazolni. A béke útjának visszautasítása miatt maga Isten, maga Jézus is sír.”

„Jót tesz nekünk is, ha kérjük a sírás kegyelmét, mégpedig ezért a világot, amely nem ismeri a béke útját. Amely azért él, hogy háborúzzon, miközben cinikusan a háború ellen beszél. Kérjük a szív megtérését. És éppen az irgalmasság szentévének kapujában, a mi jubileumunk, a mi örömünk legyen az a kegyelem, amely révén a világ újra képes lesz sírni büntettei fölött, és mind a miatt, amit a háborúkkal okoz.”

(Magyar Kurír)

▶ A Szent Márton év megünneplése

Egy szociális munkás mesélte, hogy egy alkalommal munkanélküliekből és hajléktalanokból álló csoportnak tartott mentálhigiénés (lelki egészségmegőrző) foglalkozást. Nagyon megdöbben azon, hogy mikor családjukról kérdezte őket, a szülői generáción túl semmit sem tudtak mondani elődeikről, többnyire már nagyszüleikről sem. Vajon véletlen-e az, hogy akinek nincs múltja annak nincs jövője – de még jelene is alig? A múlt pedig nem adódik „magától”, hanem csak a megőrzött emlékezet által lesz birtokunk. A római közmondás pedig úgy tartja, hogy „a történelem az élet tanítómestere”.

Mi lehetne más értékesebb közös múltunkban, mint szentjeink emlékezete?

Protestáns testvéreink szerint a szentek tisztelete afféle bálványimádás. Valljuk be, vannak itt-ott olyan gyakorlatok, amire talán joggal mondható el ez. A szentek helyes, igazi tisztelete azonban nem „személyi kultusz”, az Istennek járó tiszteletet elbitorló imádat! Mert kik is szentjeink? Olyan kiváló emberek, akikre az Egyház – nagyon sokak véleményét meghallgatva – biztonsággal kimondja, hogy hiteles keresztény életet éltek és emberi számítás szerint méltók lettek arra, hogy Istent már színről színre láthassák, tehát a mennyországban vannak.

Jézus azért jött, hogy bemutassa, hogyan kell, érdemes, Istenhez méltó életet élni. Az ő életének keretei azonban meglehetősen szűkösek voltak. Nagyon sokféle élethelyzetet nem élt át. Nem volt gyermekeiért aggódó anya, öreg, munkanélküli, felelős vezető. Szentjeink szinte „kiegészítik” Jézus földi életét. Hisz minden korban, minden körülményben éltek. Van közöttük rabszolga és király, családanya és remete, fiatal és öreg. Életük mintegy „példatár” számunkra. Minden kritikus élethelyzetünkben találunk valakit, aki már valami hasonlót átélt. Szemlélhetjük, hogy az

adott szent milyen választ adott erre a helyzetre. Így lesz a „történelem” az élet tanítómesterévé.

Szentjeink azonban jó barátok is. Tapasztalhatjuk segítségüket, sugallataikat – mint ahogy sokan beszámolnak arról, hogy tapasztalják meghalt (véltetően a mennyországba került) hozzátartozóik segítségét. Büszkék lehetünk rá, hogy a világtörténelem legkiválóbbjaiból álló baráti körünk van!

Itt áll előttünk most Márton. Mindig arra gondolok, hogy „tudnia kellett az illetőnek valamit”, ha 1700 év után még egyáltalán emlékezünk rá! Üljük meg ezt a jubileumi évet szépen, örömmel és máltósággal, hogy így vehessük birtokba azt, ami a miénk. Fedezzük fel a magunk számára egy nagyhatású, szent és nagyszerű élet kincseit és csodálkozzunk Isten kegyelmének gazdagságán!

Hogy mitől is olyan nagyszerű Márton – ma ezt talán még kevésbé tudjuk. Reméljük azonban, hogy a jubileumi év végére lassan mindez kibontakozik előttünk! Mint tudjuk ez egy országos rendezvény. Ehhez szeretnénk mi is hozzájárni, mint „Szent Márton egyháza” – ahogy ez a középkori iratokban Nagymarossal kapcsolatban szerepel.

Milyen célokat tűztünk ki magunk elé ezen évben?

- Szent Márton életének és korának megismerése. (Hallatlanul izgalmas korban élt! Tanúja volta római civilizáció hanyatlásának, a kereszténység üldöztetésének és elismert államvallássá válásának, az ókor végétől a középkorba való átmenetnek.)
- Szent Márton életének aktuális vonatkozásai: a „férfias” szent, a szociális kérdés.
- A nagyon gazdag magyar Szent Márton-hagyomány és az európai Szent Márton-tisztelet, ami összekötheti Európa népeit.

- jan. 9. Szent Márton bora. Borkóstoló Heininger Károly pincéjében
- jan. 16-17. a Szent Márton ereklye Nagymaroson – két napos rendezvény
- február közepe: A szent Márton hagyomány: Döbrössy Kriszta előadása
- Márc. 19. színelőadás. Pozsgay Zsolt: A csodák koldusa c. színdarab a marosvásárhelyi színiakadémisták előadásában a Művelődési Házban. Cédus rendezvény
- Július 9-10. 2 napos zárórendezvény Szombathelyre

Mottó: „A szeretet, ami összeköt és fölemel.”

| DR. RENDESSY ANNAMÁRIA |

Milyen programok lesznek, kinek a szervezésében?

A Szent Márton év megünneplésének ötlete a karitász-csoportban merült fel. Az év rendezvényeinek koordinálását az egyháztanács Hadi Péterre és Heinczinger Balázsra bízta. Ehhez társult az iskola, Horváth Dávid közvetítésével és Heinczné Cserni Katalin, aki az iskolát és a Német Nemzetiségi Önkormányzatot képviseli. Döbrössy Mihályné, Kriszta régóta foglalkozik Márton alakjával. Folyamatos az egyeztetés az önkormányzattal is, amely reményeink szerint anyagi támogatást is fog nyújtani. Azt szeretnénk, ha az egyházközség és a város ünnepe lehetne ez az év! Azt is reméljük, hogy az indulást követően sokaknak meglódul a fantáziája és újabb ötletek kerülnek megvalósításra.

Ünnepelni jó! Gazdagodunk általa, és örömünk származik belőle!!!

A jelenleg már készülőkben lévő programok:

- Kezdet: az iskola Márton napi felvonulása (nov.13)
- A „Szent Márton és Nagymaros” című kiállítás megnyitása (nov. 14)
- A Cédus pályázat meghirdetése: 2015 nov.11. és 2016. szept. 30. között bármilyen műfajban (rajz, video, színdarab stb.), bármelyik korosztály pályázhat Szent Márton életével kapcsolatos témában. Eredményhirdetés 2016. Márton napon
- Szent Márton utak: a környező települések szentmártonos emlékeinek felderítése, kapcsolat az ottani egyházközségekkel. Első alkalom nov. 28. Nőtincs
- jan. 8. előadás: Szent Márton élete és kora. Horváth József, a szombathelyi Martineum igazgatója

▶ Egy nap az idősök hetéből

Az időskorúaknak rendezett napon az Arany János utcában ma is összejött az a kis csapat, amelyik egy éve. Most kilencen voltunk. Magdolna nővérrel együtt nagyon örültünk, hogy ismét találkozhatunk. Imádkozás után arról beszélgettünk, hogy át tudjuk-e adni egymásnak vagy a fiatalabbaknak az évek múlása során jelentkező, az öregséggel járó lelki és érzelmi küzdelmeket. Magdolna nővér elmondta, hogy neki is jót tett, amit köztünk tapasztalt: a lelki erősség, a kedély, a bizalom, az Istenben remélve töltött napjaink látványa. Közelebb került az idős emberekhez, megértőbb lett a szemléletünkkel, a tapasztalatunkkal, és bátrabban közeledik hozzájuk. Hozzá hasonlóan nekünk is egy kis időbe telik az együttlétek során, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz.

Imával adunk hálát a jelenért, Istenben bízva tekintünk a jövőre, és elfogadjuk, mint a virág, hogy szirmai lehullanak, de magjaiból új virágok nőnek. Ezzel a gondolattal búcsúzunk, köszönetet mondva mindazoknak, akik az idős emberekre is áldoztak idejükből.

| HAMVAS JÓZSEFNÉ |

„Önmagát becsüli meg minden nemzedék azáltal, hogy tudomásul veszi, a világ nem vele kezdődött.”
(Sütő András)

Rendezvények szervezése és lebonyolítása a

SZENT MÁRTON KÖZÖSSÉGI HÁZBAN

A Nagymarosi Egyházközség ezúton tudatja városunk minden kedves lakójával, hogy a Szent Márton Közösségi Ház termei különféle rendezvényekre (keresztelő, esküvő, ballagási bankett, osztálytalálkozók, családi és céges rendezvények), és oktatási célokra (nyelvtanfolyamok, szakkörök, önképző körök) igénybe és bérbe vehetők.

A termek méretei és bérleti díjai:

- **Kistermek** – 3 db: 20, 25 ill. 40 m² egységesen **1500 Ft/ó**
- **Nagyterem:** 100 fős rendezvények lebonyolítására is alkalmas
1 - 4 óra igénybevétel: **5000 Ft/ó**
4 órán túli igénybevétel: **4000 Ft/ó**

A ház éjszakai szállásra is kivehető csoportok, kirándulók, osztályok, cserkészek részére: **1500 Ft/fő/éj**

Kapcsolat:

Dániel Gabi - 30/564-8936
Döbrössy Gellért – 30/258-4437
gabigellert@freemail.hu

A Közösségi Ház címe:

2626, Nagymaros, Dózsa Gy. út 2.

Kuckó hírek

A Szent Rókus Karitás folyamatosan forgatja meglévő készletét szokott helyén ezért:

KÍNÁL, egyben KERES:

Téli ruhát, gyerekruhát, csecsemőholmit és felszerelést, babakocsit, gyerekágyat, felső ruházatot, szabadidő ruhát, dzsekit, cipőt, csizmát, pokrót, ágyhuzatot, ágyneműt, függönyt, szőnyeget, bútort, edényt, háztartási eszközöket és gépeket.

Sürgős szükség van kályhára, tűzhelyre, mosógépre, centrifugára, hűtőgépre (jutányos árért is, amennyiben javítható).

Nyitva tartás:

szombatonként 9-11-ig

Címünk:

2626 Nagymaros, Dózsa Gy. u. 2.

Érdeklődés, bejelentkezés:

06/30/500-43-92

FELHÍVÁS:

Ismeretlen vagy bizonytalan eredetű holmit ne vegyetek kéz alatt!

Mire jó az AndroKat alkalmazás?

Egyszer István atya a prédikációjában arról beszélt, hogy milyen jó lenne, ha a Szentírást is úgy hordanánk magunkkal és használnánk, mint a mobiltelefonunkat. Van egy jó hírem: a kettő most már együtt is működik! István atya kérésére most röviden megpróbálom összefoglalni, mi hogyan ötvözzük a kettőt.

A munkám során elengedhetetlen, hogy okostelefont használjak. Ennek egyik előnye a sok közül, hogy az AndroKat alkalmazás segítségével a hitéletem mélyítésére is használhatom a telefonomat szabad perceimben. A reggeli egyéni imámban Barsi Balázs elmékedéseit szoktam olvasgatni a napi liturgikus olvasmányokhoz kötődően. Gyerekeimnek is innen olvasom fel a napi evangéliumot (miközben reggeliznek). Több feldolgozásban is olvashatjuk a napi olvasmányokat: Horváth István Sándor gondolataival, vagy csak a liturgikus útmutató szerint. Ha későn ébredtünk és rohanós volt a reggel, útközben a „pray as you go” jezsuita napi elmékedésben hallgatom meg vezetés közben a napi olvasmányokat és a hozzá való elmékedést. Ezen felül minden nap töltekezhetünk Teréz Anya, Pió atya, Aranyszájú Szent János, II. János Pál pápa, Kis Szent Teréz, Szent Ignác és Ferenc pápa aznapra vonatkozó gondolataiból. A Fokoláre Mozgalom Az élet igéje című elmékedését is megtalálhatjuk havonta. Mindezekhez a nap szentjéről is olvashatunk egy részletes leírást. Ezek a gondolatok, elmékedések sokszor megadják az egész nap lelki töltését!

Többször előfordult, hogy valahol nyaraltunk vagy elutaztunk, és szerettünk volna misére menni. Ehhez sokszor használtuk a Miserend menüpontot, ahol az ország összes templomának miserendje megtalálható. Nemegyszer a gyónásra való felkészülésben is segítségemre volt AndroKat alkalmazás Leikitükör menüpontja. Itt csak be kell pipálni az elkövetett bűnöket és a gyónás alkalmával a telefonon megjelennek a pipált bűnök – így garantáltan nem marad ki semmi. ☺

Üresnek tűnő várakozási időkben (vonaton, orvosnál, hivatalokban stb., ahol általában van wifi elérés)

nagyon jól használható a webrádiókat tartalmazó menüpont, amely a Mária Rádió, Katolikus Rádió, Vatikáni rádió, Szent István Rádió, Ezazanap! rádió online hallgatását teszi lehetővé. (Nagyobb gyerekeim is szívesen hallgatják ez utóbbi rádió dicsőítő dalait angolul és magyarul is); továbbá lehet egyszerű módon zsolozsmát imádkozni, és persze ami a legfontosabb, hogy Szentírást is lehet olvasni több fordításban is! Ha csak éppen hirtelen idézni szeretnénk, vagy valamit kikeresni a Szentírásban: elég csak az emlékezetünkben lévő szót beírunk, és máris kiad a Szentírásból olyan szövegeket, amelyek között ott lesz a keresett szentírási részünk is.

Mi nagyon örülünk ennek a lehetőségnek és jó szívvel ajánljuk minden androidos telefont használó testvérünknek ezt a „*lelki GPS-t*”!

Használjuk a világ által nyújtott technikai eszközöket Isten nagyobb dicsőségére!

| GÁVEL PÉTRER ÉS DETTI |

Kiadja:

Szent Kereszt Felmagasztalása
Katolikus Plébánia
Nagymaros, Szent Imre tér 2.

Megjelenik:

negyedévente

Felelős kiadó:

Gáspár István

Szerkeszti:

Hortoványi Emőke

Főmunkatárs:

Hortoványi Jenő

Munkatársak:

Gyöngyösi Gyula
Légrádi Alexa
Légrádi Dávid
Szigeti-Benedek Hajnalka
Zoller Andrea

Tervező szerk.:

Láng András

Nyomda:

Multiszolg. Bt. Vác

Példányszám:

400

Impresszum

Hamar kialvó magyar lángok

*Szüzek az éjszakában,
kialudt mécsű, meglankadt szüzek,
oly ismerős nekem az arcotok.
Tudom, tudom: ti erre jártatok
és ittátok gémeskutak vizét
és ettétek az Alföld gabonáját
és megkóstoltátok Tokaj borát
s bejártatok a délibáb hazáját.
Azért él az az ismerős, rokon
vonás megsápadt orcátokon.*

*Talán innét is indultatok el
égő méccsel a Vőlegény elé.
Úgy lobogott a mécs.
Úgy lobogott szívetekben a vágy.
Úgy lobogott a lelketek tüze.
Bennetek minden csupa lobogás volt!
Mélységes éj borította a távolt...
Ti nem bántátok: frissen, ernyedetlen
lángolt a mécs fölemelt kezetekben,
– lángolt egy ideig.
De a Vőlegény késett egyre még.
Olaj nem volt elég.
A lángok kialudtak:
a vágy, a mécs, az éltető remény.
Hajnal nem pirkadt az ég peremén.
A Vőlegény
bizony már el se jő.
És tovább várni nincs hit, nincs erő.
Lelankadtak a fölemelt karok,
porba hervadt a lélek reménysége:
„Olyan boldogan, bátran, bízva vártam.
Minek már? Vége!”*

*Szüzek az éjszakában,
kialudt mécsű, meglankadt szüzek,
úgy véd titeket bennem valami.
Nincs nehezebb, mint bátran, szépen várni,
mint mindig-égő méccsel állani,
ha a kémlő szem hiába figyel,
ha semmi biztatás és semmi jel,
sehol semmi.
Olyankor jobban esnék megpihenni.
Akkor könnyebb
kaput tárni a keserű közönynek
és nem várni tovább.
Da jaj, akkor már hiába rivall
a kürt, zendül a menyegzői dal,
vonul a boldog ünneplő sereg.
Kialudt mécsű, kintrekedt szüzeknek
szeméből már csak fájó könny pereg.*

*Szüzek az éjszakában,
kialudt mécsű, meglankadt szüzek,
oly ismerős nekem az arcotok.
Valami fájó, keserű rokonság,
hogy nagyon forrón, égve várjatok,
de ne a célig, mindhalálig.
Most mégis megtagadlak titeket.
Utam az utatoktól messze válik.
Várni akarok! Kitartóan várni.
Nem elcsüggedni, elernyedni gyáván.
A lankadó reménnyel szembeszállni,
túlnőni bátran minden kétely árnyán.
Nagy mégis-hittel emelni a mécsset
és várni, várni! Krisztus el nem késhet.*

(*Túrmezei Erzsébet*)

